

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 27.

Indult Bétsből, Pénteken, Április' 3-dikán, 1829.

B é t s.

Ő Ts. Kir. Felsege Mártz. 4-dikén költ kegyelmes rendelése által a' Budai Könyvvisgáló Hivatalnál megüresült, Egyházi könyveket illető Censori Hivatalra, Fő Tisztelendő Dertsik János Esztergomi Kánonok Urat méltóztatott kinevezni.

Ő Tsász. Kir. Felsege Méltóságos Szent-Királyi László Ő Nagyságát, eddig volt Nádori Itélő-Mestert, a' Hét-személyes Fő-Törvényszék' Assessorává kegyelmesen kinevezni méltóztatott.

P á p a B i r t o k a.

Róma, Mártz. 18-kán. A' Frantzia Követ Vicomte Chateaubriand a' f. H. 10-ikén a' szokott pompával a' Conclavéba felmenvén, által adta az ott egybegyűlve lévő Kardinálisok Collegiumának, Monarchájának Fájlató-levelét, XII Leo Pápának kimulása felett, 's egyszer'smind azon Meghatalmazó levelet is, mellyben a' nevezett szent Collegiumnál rendkívül való Követté kineveztetett. Ezen alkalmatossággal egy Beszédet tartott a' Követ Úr frantzia nyelven a' Kardinális Urakhoz, mellyben a' többek között így szóllott: „Válaszszanak Eminentziátok! a' kultsos hatalomra, egy Istennek emberét, a' ki magas Hívattatását igazán érti. Egy Conclave nem valamely egyes

Országnak, hanem egy az egész Földszínén elterjedett és külömbkülömbféle Népekből öszvetett Nemzetségnek Fő tanátsa. Eminentziátok ezen megmérhetetlen kiterjedésű 's most kevés időre árván maradt Keresztyén Háznépnek Meghatalmazottjai. — Egyháznak Fejedelmei! A' Választásnak tsak egyre Ti közzületek kell esni, hogy a' Hívők Seregének olyan Fő Pásztorra légyen, a' ki szintűgy erős az Elmulttaknak tudományában mint tudós a' Jelenvalónak és Jövendőnek új szükségeiben; egy olyan szent életű Pápa, a' ki a' Keresztyéni szeretetnek szelídségét a' Hitnek egyenességével egyesíti. Minden Koronák ezt óhajtják, mind érzik a' Mérséklettségnek és békességnek szükségét“ — A' Követ Úrnak Kardinális Castiglioni (mint Capo d' Ordine ezen a' napon, valamint a' két feljebbiek is Mártz. 8-kán és 9-ikén) felelt a' Sz. Collegiumnak nevében.

P o r t u g a l l i a.

Lisbona, Mártz. 7-kén. A' Terceira szigetének meghódoltatására kirendelt katonaság a' mái napon hajókra szállott; D. Miguel a' VI János nevű Linea hajóra menvén, onnan nézte a' seregnek hajóra szállását. — Mártz. 6-ikán Generális Moreira és más négy Hadi Tisztek, a' kika' D. Miguel ellen szerzett Januáriusi Öszve Esküvésnek (Lásd

M. K. 12 szám) részesei voltak, kivégeztettek. Más Kettő az Öszve Esküdtek közül arra kárhoztattak, hogy társaiknak kivégeztetését végig nézni tartozzanak, és Angolába örökös rabságra vitessenek. — A' Thetis nevű Frantzia Fregát, melly a' feljebbi Hetekben innen eltávozott, a' Tájó torkához ismét vissza jött.

S p a n y o l O r s z á g.

Febr. 15-kán egy Kir. Rendelés adatott ki, mellyben a' tiltott portékákkal való kereskedésnek (melly mostanában nagyon erőt vett) elnyomására sok új Határozások tétettek. — Az Udvari Bankirnak Agudonak (Párisban) a' Király 7 mértföldnyi területű földet ajándékozott Sevilla hoz közel, hogy ott a' minapában nyertt Nemesi Majoratust megfundálhassa. — Husz gazdag Cadixi Capitalisták, a' kik onnan Sevilleba kiköltöztek, meghallván, hogy Cadix szabad Kikötővé tétetett, ismét vissza tértek.

B r a z i l i a.

Rio Janeiro Jan. 6-ikán. Lord Strangford (a' kit Anglia azzala' rendkívülvaló Követséggel küldött Rioba, hogy a' Tsászárt bírná reá a' Portugalliai Koronának D. Miguelnél való meghagyására) küldtetésének tzeljät nem éri el. D. Pedro igen fel van indulva Öttse ellen, és a' Koronának nékie való engedéséről hallani sem akar.

Gróf Sabugal és Dom Magalhaes — kiket a' D. Miguel elől kifutott Portugallusok mint Deputatusokat Brasiliába küldöttek — Dec. 31-kén délelőtti 11 órakor a' Tsászárnál audentzián voltak. A' Tsászár az egész Udvarnak je-

lenlétében fogadta őket. Gróf Sabugal a' következő beszéddel járult Ő Felségéhez: „Sire! A' Felségedhez és esküvésekhez hív Portugallusok bátorzkodnak Fgedhez folyamodni, mint a' Kinek nagylelkűségében és igazságos voltában vetik meg minden reménységeiket. Az ő kívánságaikat megmutatják ezen Előterjesztések, mellyeket mi alázatos tisztelettel ezennel Fgednek Királyi és részre nem hajló kezeibe által adunk. Méltóztassék Fged ezeket kegyesen elfogadni és a' hív Portugallusoknak esedezéseiket kegyelmesen meghallgatni. Az az erős kéz, melly a' Tsászárságot fundálta, felfogja tudni tartani a' (Portugalliai) Chártát és törvényességet. Az a' böltsesség, melly Fgednek minden határozásait vezeti, tsalhatatlanul a' legjobb eszközöket fogja választani, a' két Nemzeteknek, mellyeknek sorsát a' Gondviselés Fgedre bízta, függetlenségeiben való megőrzése és tartására. Felséges Uram! mihelyt meghallik egy törvényes Fejedelemnek szava Európában: mindjárt oda sietnek minden törvénszerető (loyal) Portugallusok, a' Portugalliai Koronának Szövetségesei, és a' törvényességnek baráti a' hová őket a' betsület és kötelesség hívja; mindjárt egy ilyen nagy Monarchának Leánya fogja ékesíteni a' Lusitaniai Thronust — és a' Világ's a' késő Nemzetség bámolni fogja a' Felséged Nevét.“ — A' Tsászár így felelt: „A' két Nemzetnek, Portugalliának és Brasiliának, köz-javát megfontolván, és ezeknek költsönös függetlenségét, mellyet minden erőmmel fel akarok tartani, veszedelemre tenni nem akarván: elvégeztem magamban, hogy a'képpen tselekedjem, a' mint kell, és abból a' Világ nyilván lássa, hogy Leányomnak a' ti Királynétoknak jussaiért hartzolok és a' Portugalliai Thronus bítangolójával semmi Alkudozásba és Egyesítészerzésbe nem ereszkedem.“

Frantzia Ország.

Páris, Márt. 22-kén. A' Követek Házának Mártz. 20-iki Ülésében a' dohány-Monopolium volt a' Vítatásoknak legfőbb tárgya. A' Finantz Ministermentette a' monopoliumot Constant Úr ellen; a' ki két ízben felállván minekutánna a' Minister ellen minden okait előhordta, utoljára azt kérte az Ország-
nak, a' szabadságnak, és a' Nemzeti szorgalomnak nevében, hogy legalább addig ne engedné meg a' Ház ezt az útálatos Monopoliumot, míg egy Bíztoóságot nevezvén, az által a' dolgot jobban meg nem vizsgálhatja. Brigode Úr azt tanátsolta, hogy a' Monopoliumot ne tovább, mint 1832-ik esztendeig engednék meg az Orzáglószéknek. Humann, Dupin, Sergeant's a't. Urak ismét más javaslatokat tettek, de a' mellyeket a' Ház visszavetett. A' lárma lassanként nevedett; Brigode Úr, a' jobb Oldal nem engedvén ötet szóra jöni, azt kívánta, hogy a' Protokollumba jegyeztetnék fel, hogy ökéntelen leülni, mivel a' másik Oldal nem hagyja beszélni. — Voksra bortsáttatván a' Monopoliumról szóló törvény, 226 fejer laptával 67 fekete ellen elfogadtatott. (Ez a' fényes győzedelem a' Ministerek részére helyrehozta a' közelebbi, Mart. 19-iki, veszteséget.

A' Márt. 21-iki Ülésben Constant Úr előhozván a' mult napi Ülést, a' mellyben egy Követ (Brigode) a' felforgott törvényhez egy pótlék tikkelyt akart adatni, de a' Háznak a' másik oldalán szántszándékkal gerjesztett rettenetes lárma szavát el nyomta és szóllani nem engedte, azt kívánta, hogy a' Parlamenti törvényeknek és minden illendőségnek ezen botránkozató megsértése, tanuságúl a' maradéknak, a' Protokollumba télessék belé. A' Háznak mindenik felekezetét munkájából kell megítélni. Az Elölülő

erre azt a' megjegyzést tette, hogy a' közbe eső történeteket nem szokás a' Napi könyvben feljegyezni, de nem is volna tanátsos, mivel az által a' Protokollum megdísztelenítették, és nem egyéb lenne, mint botránkozatásnak könyve és Satyra a' Parlalementre. Constant Úr erre azt felelte, hogy itt nem a' pusztá megesett dolog forog fel, hanem a' beszéllő jusnak, melly mindent illet, megsértése. Mert e' szerént ha 50 vagy 100 Követek öszvebeszéllnek, nem engednek senkit szóllani — a' minek igen boldogtalan következései lehetnének. Az Elölülő voksra bortsátotta a' dolgot, 's a' Constant Úr javallása vissza vettett. — Ugyan ezen Ülésben felvétetett, más egyéb tárgyak között, Generalis Sebastiani Úrnak egy javallása. A' szolgálatból kilépett Katonáknak fizetéséből, az Invalidus-Kassza számára, leszoktak bizonyos summát vonni; de minthogy e' képpen a' kiszabott fizetés megtsonkúl: a' Generális azt tanátsolta, hogy törölje el a' Ház az e' féle Levonásokat. Generális Lamarque erősen oltalmazta e' tanátslást. „A' Hadisereg — így szóllott — melly a' Nilus Kataraktáitól a' fagyos Éjszaki vidékekig hatott a' bajoknak és ütközeteknek közepette, nem kívánja a' nékie tett fényes ígéreteknek betelyesítését; hanem tsak azt a' szüken mért fizetését kéri egészen, a' mit az 1814-iki Aug. 17-iki Rendelés megadott. Más Országokban, Austriában, Burkus Országban, Bavariában és Angliában sokkal nagyobb fizetése jár a' kilépett Katonáknak, mint Hazánkban; azomban, mihelyt valaki a' 25 esztendőt kitöltötte a' szolgálatban, egyszerre megadattatik nékiek a' nevezett Országokban a' ki szabott fizetés. Nem úgy mint nálunk, a' hol a' tábori esztendőre megkívántatik a' 365 nap az Ellenség előtt. Ez a' Rendelés olly kemény, hogy ha Turenne, Condé,

vagy Napoleon — a' kiknek pedig nem lehet azt a' szemekrehányást tenni, hogy nem folytattak elég háborút — előjónének és hadiszolgálatjaikat jelentenék, meg fogják nekik a' Bureauban mutatni, hogy legkisebb jussok sints a' Maximumot kívánni. 1710-ben egy Nemes Úr, Beaufort, mindenét a' mije volt az Invalidusoknak hagyta. A' Király XIV Lajos nem fogadta el ezen ajánlást, mivel Királyi méltósága nem engedi, hogy jobbágyai között valaki, a' Haza oltalmazóinak segítségére menjen. És imé most, ugyan azon Királynak maradéka alatt, ugyan azon Invalidusok számára elveszik a' szegény Katonától Pensiójának egy részét.“ — E' dolognak további megfontolása Márt. 25-ikére halasztatott.

A' Tengeri Minister Márt. 16-kán levelet írván Havrébe a' Fő Tengeri Biztosnak, megírta neki, hogy „a' Lisboanai Hatalom (Autorité azt a' tudósítást adja, hogy egy Portugalliai Hajós-sereg Terceira szigetét de facto berekesztette.“

Nagy Britannia.

Parlamentbeli dolgok. Márt. 17 kén a' Felső Házban Lord Kenyon azt kérdezte, hogy eleibe volt-e' a' Királynak terjesztve — itt Rendet! kiáltottak, de a' a' Lord fontosabbnak hitte a' kérdést, mint sem azt elmellőzhetné) ez a' mostani Emancipations-Bill, midőn azt Ő Fge, Megnyitó beszédjében a' Parlamentnek ajánlotta? ezt ő azért kérdi, mivel kérdésbe lehet tenni, hogy a' Királynak egy ilyen Rendszabásban való megegyezése nem annyi-e' mint Koronázási Esküvésének megszegése? — Hertzeg Wellington erre azt felelte, hogy igen is Eleibe volt terjesztve. Nem is fogná azt szenvedni a' Király, hogy valaki egy ilyen fontos dolgot a' Parlament elei-

be vinne, minekelőtte Ő Néké eleibe lenne terjesztve. Ezt csak gondolni is majd annyi, mint Ő Fgét megsérteni. A' Koronázási esküvésre nézve azt jegyzi meg, hogy annak megrontását a' mostani Rendszabás nem teszi fel; a' mint azt Lord Liverpool, és az érdemes Lordnak (Kenyon) egy Ősse, valamint a' Kereszt padon ülő tanult Lord (Eldon), és a' másik Házban lévő tiszteletre méltó barátja (Peel) megesmerték. A' megboldogult Lord Kenyon a' melly levelet írt b. e. III György Királyhoz, abban egy szó sem jön elő, a' mi a' Kathólikusok felszabadításának a' Koronázási Esküvés-sel való ellenkezését állítaná. — Lord Kenyon: Én nem azt kérdeztem, hogy a' Rendszabás Ő Felségének eleibe volt-e' terjesztve, hanem azt, hogy mikor? nevezetesen a' Parlamentnek a' Királyi beszéddel lett megnyitása oltá-e' vagy az előtt? Hertzeg Wellington (changos és kemény szóval): „Az úgy volt!“ — Lord Kenyon: Az érdemes Hertzeg felelésének módjából szinte azt lehetne következtetni, hogy az én kérdésem a' rendnek és törvénynek ellenére volt tette; nekem pedig bizonyosan nem volt szándékom a' rendet megsérteni. — Lord Grey nem tartja törvényesnek és szabadnak a' Parlamenti Vítatások közben a' Királynak privat-vélekedését és gondolkozását feszegetni vagy emlegetni. Lord Falmouth fél tőle; hogy az érdemes Hertzeg (Wellington) megfogja bánni, hogy a' fennforgó Rendszabásra nézve a' felelés terhét olly vitézül magára vállalta. Lord Farnham előhossa, hogy a' Hertzeg egy minapi Ülésben azt erősítette egy Főtisztelendő Pappnak (a' Bathi Püspöknek), hogy a' Rendszabás sem az Ország-nak, sem az Egyháznak alkotmányát nem fogja megbántani. Megtartotta-e' szavát az érdemes Hertzeg? Éppen nem, a' Rendszabás nem egyébből áll, mint tsupa En-

gedésből minden Kezesség nélkül. Hertzeg Wellington arról semmit sem tud, hogy ő Kezességeket emlegetett volna; ő csak annyit mondott, hogy a' Rendszabás sem az Országnak, sem az Egyháznak nem fog ártalmára lenni, és a' Papismust a' helyett hogy a' Protestantismus omladékán építené fel, a' mint a' Főtisztelendő Pap állította, kiterjeszkedésében akadályoztatni fogja. Ezt mondta a' minapi Ülésben, és most is azt mondja.

Az Alsó Házban felovastatott második ízben az Emancipations-Bill. Knatchbull és Bankes Urak ellene beszéltek, a' nélkül, hogy a' már százszor meg százszor előhordott okokon kívül valami újat mondtak volna. A' Kintstár Cancellarius és Lord Castlereagh feleltek nékiek. Legnevezetesebb volt és legnagyobb tetszést nyert egy új Követnek Sadler Úrnak beszéde, a' ki ekkor legelőször szóllalt meg (a' Kathólikusok ellen), és tellyes figyelemmel hallgattatott. „Az Irlandia nyomorúságának kútfeje — így szóllott a' többek között — nem egyéb, mint az, hogy Irlandiát Anglia erő-hatalommal szerezvén, véle eleitől fogva úgy bánt, mint fegyverrel hódított tartománnyal. Fog-e' az Emancipatio annak nyomorúságán valamit enyhíteni? Legkissebbet sem, — sőt inkább nem szégyenlenek egy olyan Javallással állani elő, melly a' szegényeket igaz úton nyert jussoktól megfosztja (tézolozik a' 40 Shillinges Választó jusnak eltörlésére), hogy a' Kathólikus Palotának új fényt adhassanak. De mit kellene hát Irlandiával tsinálnunk? — törvényt adni néki a' szeretetnek lelkével, kifejtetgetni a' böltsesség és tapasztalás világánál az Országnak elrejtve heverő segedeleforrásait, a' szegénységnek ügyét fel fogni, a' Papi járom alól kivévén, az értelmes Keresztyéni Nevelésnek jótéte-

ményeiben, az éhelhalással küszködő szegényeknek munkát adni, és Characterét, mellyet a' kéntelen korhelység elrontott javítani, és végre, — a' helyett, hogy a' szegényeket jussaikban haborgatnánk — meg kell próbálni ama fülíg adós és hidegszívű gazdagokra, a' kik Irlandiai jószágaiknak, mellyekből élnek, feléje sem mennek, hozni a' törvényt, és kényszeríteni őket, hogy ott lakjanak. Ama derék, nemes szívű; elnyomattatott, mindenéből kifosztott — nyughatatlan, és okát nyughatatlanságának senki sem akarja látni. Irlandia halat kér Töletek, és kigyót adtok neki; Irlandia kenyeret kér Töletek, és — Emancipatiót adtok neki. Tsak olyan ez, mint mikor a' feljebbi esztendőben Angliában a' szegénységnek nem volt kenyerere, — 's a' Demagogusok: a' Parlamentet kell reformálni! — — Egyéb aránt, ha ez a' Bill tsakugyan keresztül talál menni, és a' határtalan lelkiismeretbeli szabadság törvényesen megállapíttatik: úgy én a' közelebbi alkalmatossággal azt fogom tanátsolni, hogy ezen közönséges Emancipatio alkalmatosságával ne maradjon egyedül a' Király megköttetve és megszegényítettve, a' mennyiben tsak egyedül Ő lesz az a' magános árva személy, a' kinek lelkiismerete szabadsága nem léssen. Nyissátok ki a' West-Ministeri kapukat, hogy a' Norfolk-i Hertzeg a' Népnak Vénei között széket foglalhasson! 's vessétek le az Ország Királyi székéből a' Lancasteri Hertzeget, ha bátorodik lelkiismerettel bírni. Mindennek Emancipatio, tsak a' Királynak nem! — — Azt az okot hozá fel a' belső Minister a' Bill mellett, hogy „annak szükséges voltát régen látta a' Kabinét, de eddig elő nem állhattott véle, mert meg volt hasonlva.“ De, azt kérdem, ki szerezte azt a' hasonlást? Szólljanak azok a' Ministerek, a' kik ez előtt két esztendővel annyira ra-

gaszkodtak ezen üggyhöz, mellyet én oltalmazok, hogy keszebbek voltak a' Királyt mindöszveségesen elhagyni, és a' Kabinétból kilépni, mint az Emancipationnak barátja (Canning) alatt szolgálni, még pedig — örökös szégyen rajtok! nem más okból, mint a' miből most ők magok kiindulnak.“ — A' Voksolásnak kiemenetelét Mártz. 19-kén a' Felsőházban a' Cumberlandi Hertzeg bényújtotta az Irlandiai Protestánsoknak Esedezőlevelét az Emancipatio ellen. Az Esedezőlevelet 160,000-en írták alá, és két ember emelte bé a' Házba. A' Hertzeg ez alkalmatossággal egy beszédet tartott, még pedig igen mérsékelt hangon. (Erre közelébb vissza fogunk térni).

London, Márt. 21-kén. Hertzeg Wellington Márt. 21-kén Gróf Winchelsea-val duellált. Mellyre (a' Standard szerént) az a' levél adott alkalmatosságot, mellyet Lord Winchelsea Coleridge Úrhoz, mint a' Kings-(Királyi-) Collegium felállítására ügyelő Biztosságnak Titoknokjához, írt, — kérvén benne, hogy az Aláírók laistromából nevét törlené ki, mivel a' mit fel írt vissza veszi. „Én mindjárt eleinte kételkedtem (így írt Gróf Winchelsea) azok között, kik ezen Oskola felállításon rajta voltak, némellyeknek tiszta akaratjában és indító-okaiban, látván, hogy az érdemes Hertzeg, ki az Országlószéknek Elölülője, ez alkalmatossággal egészen új Character-t vett magára és úgy lépett fel, mint a' Vallásnak és Moralitásnak nyilvánvaló bajnokja; most látom, hogy az egész dolog csak szemfényvesztésre való, a' Protestans és Egyházi felekezethez vakítására, és arra, — hogy a' nemes Hertzeg, a' ki már régolta eltökélte magában az 1688-iki Constitutionnak megrogálását, a' Protestans Vallás mellett való buzgólkodásnak külső állortzáját csak azért vette fel, hogy szabadságaink

megszorítására és a' Pápistaság béhozására kigondolt fortélyos tzeljait annál inkább kivihesse“ — Ezen levelet a' Gróf a' Standard nevű Újságban kinyomtatatta. Hertzeg Wellington ezt megértvén, világosítást kívánt a' Gróftól, értesére adván, hogy szabadságában áll ugyan az említett Intézettől megfogni segedelmeskedését, de azért ne állítsa, hogy ő (a' Hertzeg) alaton és vétkes indító-okokból tette Nevét az Aláírtak közzé, és ezen állítását vonja vissza. Gróf Winchelsea azt nem tselekedte; mellyre a' Hertzeg kettős viadalra kihívta. Márt. 21-kén reggeli 8 órakor ki ment Hertzeg Wellington, Hardinge Urral — a' kit Szekundánsának választott — a' Battersea nevű mezőre. Gróf Winchelsea, a' kinek Szekundánsa Gróf Falmout volt, egynehány minutummal később érkezett oda. Hertzeg Wellington lött elsőben, de elhibázta. Gróf Winchelsea pisztolyát a' levegőbe lötte. Ekkor Gróf Falmout magát közbevetvén, őket rövid alkudozás után megbékéltette. Gróf Winchelsea Írást adott magáról, hogy sajnálja amaz állításának, melly a' Hertzegnek nehezen esett, könnyedén lett kihirdettetését és ígerte, hogy ezen Nyilatkoztatását a' Standardba béiktattatja.

Hertzeg Wellingtont Márt. 19-kén este, midőn a' Felsőházból ki jőne, egynehány száz ember az Utszán várta leste, és körül fogván tsúfos szitkos szókkal illette, 's egész a' lakásáig (a' Downing-utzában) üldözte.

Déli Amerika.

Buenos-ayres Dec. 15-ikén. A' Buenos-ayresi Országlószék felforgatott, és nagy változás esett az Igazgatásban. Melly változásnak főszerzője a' Brasiliai háborúból hazatért egyik Vezér, Generális Lavalleja vala. A' történetnek minden környülállásai még nintse-

nek tudva; annyi mindazáltal bizonyos, hogy Nov. 30-dikán a' Kormányzék egy Osztály seregek bizonyos tzelra törekedő mozgásairól tudósítást vett. Ehez képest mindjárt parantsolatot küldött az Lavalleja Generálshoz, hogy a' Kormányzék előtt jelenjen meg; a' ki azt felelte, hogy ő ugyan haladék nélkül meg fog jelenni, de azért, hogy őket széllyel üzze. Meg is tartotta szavát, mert más nap reggeli 4 órakor seregével a' városba bement. A' város Kormányzója Dorrego jókor elfutott, a' Ministerek pedig a' fellegvárba vették magokat. Mind e' mellett is a' köz tsendesség meg nem háborított, és Lavelléja a' Ministerekkel alkudozásba ereszkedvén a' következő Hirdetést tétette közönségessé.

„Buenos Ayres Dec. 1 ső napján. Polgár Társaim! Az itteni Kormányzék megszűnt az lenni, a' mi volt. Tudjátok mitsoda és melly törvényes utakat módokat vettünk elő, hogy azt igazságos útra térítsük; azt is tudjátok, hogy minden módok, mellyek a' dolog javítására ajánlottak, megvették. Azon Kormányzék históriája, melly többé fenn nem áll, ennek világos tanúbizonysága. Polgár Társaim! Az a' mit ma értetek és láttok, nem Revolutio. A' Nép ismét birtokába jutott jussainak, még pedig olyan Erőnek segítségével által, a' melly azt tudja is oltalmazni. Az elővett eszközök erőszakosak voltak ugyan; de elmellőzhetetlenek. Földieim, az a' férjfiú, a' ki hozzátok szól, nem akar uralkodni; hanem tsak a' Haza szabadságát kívánja vissza állítani. Új Törvényzékeket és Kormányt kell állítani; a' mi a' ti dolgotok. Gyülekezetek egybe, hogy jövőndő sorsotok felől tanátskozzatok; ez a' Haza javára egyáltalában szükséges. Erre esküszöm előttetek, 's ez által teszszük kedves Hazánkat boldoggá! Ezt óhajtja Lavalleja János.“ — A' Nép gyűlése Lavallé-

ját választotta Buenos Ayresben ideigvaló Kormányzóvá. Dorrego ellen sok volt a' panasz; ki sereggel próbált ugyan ellent állani; de Lavalléjától meggyőzöttetett, elfogatott, és a' fő hadi szálláson két óra mulva agyon lövettetett.

E l e g y e s D o l g o k.

A' Bosnyák Országi határ szélekről: A' Ramanzán innepeket megelőző estve Travnikban Kormányzéki Díván tartott Ali Namik Basa Vezér palotájában, a' hova egy Tatór Konstantzinápolyból meghozta török nyelvre lefordítva az Anglus Parlament megnyittatásakor tartott Királyi Beszédet. Ezt a' Díván tagjai igen kedvesen vették, mivel megnyugtató sokra szolgált az eránt, hogy a' tavalji Parlament elején történt kinyilatkoztatással, ha némelly kifejezései nem éppen ellenkeznek is; de azokat láttatik elmellőzni, nevezetesen Görög Ország megbékéltetésére nézve. Ugyan ezen az úton a' Frantzia Országi Parlamentet megnyitó Kir. Beszéd is megküldetvén, tellyes reménységgel biztatják magokat a' Díván tagjai, hogy a' felfegyverkezett Hatalmaságok nem fogják Európában az Egyarányúság megháborítottatását elnézni.

Szacilban Velentzéhez 12 órányira egy szerentsetlen történet esett, Van Dinter a' vad állatival utazván, ott a' postaház előtt megállott. Egy tselédje az Oroszlán ketretzét tisztogatván, annak rostélyos ajtaját valami módon felrántotta. Ezt látván az Oroszlán az embernek ugrik, azt irtóztató képpen felhasítja 's ott hagyja. Ekkor ismét a' megnyergelt postalóra ugrott, melly alatta egyszerre öszverogyott. A' közel lévő emberek rémulve mind széllyel futottak. A' postamester látván mi történt, puskát kap, 's az ablakából szerentsésen agyon lötte a' fene vad állatot. Alig történt ez, midőn a' Lombard-Velentzei Vice Király Renát Ó Ts. K. Fő Hertzegsége éppen arra utaz-

ván, a' már szinte haldokló szerentsét-
 lennek ápolására 's élete megmentésére
 rendeléseket tenni, sőt annak familiája
 élélme felől is kegyesen gondoskodni méltóztatott.

Magyar és Erdély Ország.

A' Posonyi Német Újság írja, hogy Nagy-Szombat Kir. város mellett, a' város birtokához tartozó Modorfalva (Modersdorf) helységben, Mártz. 3-dikán délután tűz támadván 58 ház 12 tsűr és 48 életes szín lett lángok prédájává. Egy szegény aszszony akkorra futott haza a' mezőről, midőn a' hajlékát már a' tűz egészen elborította. Minthogy benne két kis gyermeke be vala zárva, rímánkodott; hogy azokat valaki szabadítná ki, magának ijjedtében ereje nem lévén. Egy Lóczi paraszt ember, megszánván az anyát, élet halál veszedelme közt bétört a' házba, 's először egy 4 hetes kisedet ragada ki abból. Ezt az anyának által adván, újra be ment az égő házba 's a' 3 esztendős fiú gyermekét is kihozá a' lángok közzül, de a' melly a' nagy füstben már fuldoklott, 's lelkét tsak hamar kiadta. Nemes tette után a' jó lelkű paraszt mindjárt eltűnt a' nevét tudakozó sokaság közzül; 's ki volt légyen, nem tudatik.

Kézdi Vásárhelyről, Mártz. 5-dikén. Ezen a' környéken a' télen által kevés hó volt, de vége felé tsakugyan vala részünk a' kemény és havas télben. Most a' legszebb tavaszi napjaink járnak; a' hó nagyon olvad; a' vizek nagyok. A' tavaszi vetéseket, ha így járnak a' napok majdan el kezdik vetetegetni. A' ga-

bona' árra tűrhető. A' széna meg kezdett drágulni; valamint az ökrök ára is most 3 hét óta nagyon felhágott; úgy hogy egy olyan pár ökör, mellynek az árra két hónappal ez előtt 50 for. volt, most 200 f., mellynek oka az, hogy Moldvából nem szabad marhát kihajtani.

H í r d e t é s.

A' Detrekővári Uradalom Tisztsége jelenti, hogy a' folyó Április 25-dikén Poson Vármegyében Malaczka mezővárosában reggeli 9 órakor tartandó licitáción, N. M. Pálffy Hertzeg ménességéből, Arabiai eredetű 5 esztendős háta és hámas lovak, több külömbféle nemű számfelett való lovakkal és tsikókkal együtt, a' többet ígérőknek kész pénzért elfognak adatatni.

A' pénz folyamat Aprílis 2-dikán;

közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	97 3/4
Az 1820-béli sorsosok,	161 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	124 1/8
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, — — for. keltek, mind Conv-	
A' Bank-Aktziák keltek — — forinton	
Conv. Pénzben.	

Felsőségi meghatározás szerént a' folyó Apr. hónapban mindenféle zsemlyék és kenyerek, ahoz képest, a' mint az élet árra feljebb ment, a' kiszabott árr szerént kissebbre szakasztnak és süttetnek a' kenyérsütők által. — A' marhahús fontja 8 ezüst vagy 20 váltó krajtzáron meghagyatott. — Pesten a' marhábúsnak fontja 12 kr.ra. — Posonban 13 kr-ra határozatott.